

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z powództwa K. D.

przeciwko N. z siedzibą w D.

o sprostowanie protokołu powypadkowego i odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 marca 2014 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Ł.

z dnia 24 czerwca 2013 r., sygn. akt III Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ł. oddalił apelację N. z siedzibą w D. od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 27 marca 2012 r., którym sprostowano protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, ustalając, że powód K. D. uległ w dniu 3 listopada 2010 r. wypadkowi przy pracy, a w pozostałej części powództwo oddalono. W uzasadnieniach Sądów *meriti* przyjęto, że powód sortował drewno na polecenie bezpośredniego przełożonego, a wypadek w czasie wykonywania tej pracy (uraz barku) spełnia przesłanki wypadku przy pracy.

Skarga kasacyjna pozwanego, obejmująca wyrok Sądu drugiej instancji w całości, zawierająca wniosek o jego uchylenie całości oraz o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w części uwzględniającej powództwo i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania, została oparta na podstawie

niewłaściwego zastosowania art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), „gdy z ustalonego stanu faktycznego wynika, że do zdarzenia doszło na skutek wykonywania przez powoda prac niezwiązanych z obowiązkami służbowymi”. Skarżący zarzucił obrazę przepisów postępowania – art. 286 w związku z art. 227, art. 217 § 3 i art. 382 k.p.c. przez bezzasadne oddalenie jego wniosku o dopuszczenie dowodu z dodatkowej opinii Instytutu Medycyny Pracy w Ł.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego „dotyczącego zastosowania przez Sąd normy prawa materialnego zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych do ustalonego stanu faktycznego, z którego wynika, że powód nabył od pracodawcy stos drewna w oddziale 106f i opłacał z własnych środków pieniężnych koszty jego ręcznego sortowania celem wyselekcjonowania sobie jak najlepszego surowca drzewnego oraz, że czynności przez niego wykonywane nie dotyczyły jego zwykłych obowiązków służbowych, a zatem okoliczności te nie pozostawały w związku z pracą, a były wykonywane jedynie we własnym interesie powoda, który był sprzeczny z interesami pracodawcy”. W ocenie skarżącego istnieje potrzeba udzielenia przez Sąd Najwyższy odpowiedzi na pytanie, „czy zdarzenie powodujące uraz w trakcie realizacji czynności nienależących do zwykłych obowiązków pracowniczych, za które pracownik poniósł dodatkowo osobisty koszt realizując swój własny interes, wbrew interesom pracodawcy i wobec braku jego precyzyjnego polecenia w tym zakresie, może pozostawać w związku z pracą i może być uznane za wypadek przy pracy?”.

Jednocześnie podniósł, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, co wynika z zarzutów zawartych w jej podstawach oraz z ich uzasadnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jednoczesne występowanie w sprawie zagadnienia prawnego, określonego jako istotne, oraz ze względu na oczywistą zasadność skargi. Przyczyną wniesienia skargi uczynił problem niemający znaczenia jurydycznego, a odnoszący się wyłącznie do oceny stanu faktycznego sprawy, który – jak wynika z art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c. – nie stanowi przedmiotu kontroli kasacyjnej, zatem wnioskowi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania towarzyszą niedopuszczalne argumenty.

Nie bez znaczenia jest także to, że skarga kasacyjna nie może być uznana za oczywiście uzasadnioną, jeżeli o występowaniu tej przesłanki miałyby świadczyć naruszenie przepisów prawa, których wykładnia nasuwa wątpliwości wymagające wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy w ramach sformułowanego w tej sprawie zagadnienia prawnego.

Uwzględniając to, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).